

19-18 111 50 30 40-38³
~~198~~ 18 111 100 100 - x
~~19~~ 18 4.
2.5. 138³:x
8.5. 155
~~175~~ 8
~~55~~ 168

Η ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Πρωπαληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν	
Ἐν τῷ Ἑστιερικῷ δραχμας	18.
Ἐν τῷ Ἑξωτερικῷ δραχμας	30.
Αἱ συνδρομαιγίνουσαι ἐν Κερκυρᾷ	
περὶ τῷ Τυπογραφείῳ Η ΙΩΝΙΑ	
Ἐν τῷ Ἑξωτερικῷ παρὰ ταῖς Ἐπιστασίαις	

ΕΘΝΙΚΕΠΙΣ ΤΟΥ ΑΔΩΝΙ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΙ

Δι' ἔχαστον στίγμα λεπτὰ 2

Αἱ δικτοιδαὶ συμφωνοῦνται
διαιτέρως.

(Ἐκδίδοται ἀπαξ τῆς ἑδομάδος.

(Ιοχύς μου ή ἀγάπη τοῦ λαοῦ μου,

(ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'. Βασιλεὺς τῶν Ἑλλ.

⁹ Εκθεσις περὶ τῆς Ιείς ἐκλογικὰς περιφερειας
διαιρέσεως τῆς Νήσου Κερκύνας.

Ἐγκεκρίσας τῇ 22 Φεβρουαρίῳ 1865

ΕΥ Κερκυρά τη 22 Φεβρουαρίου 1865.

Πρός τὸ Υπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν

Kύριε Ὑπουργὲ,

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπὸ ἀριθμ. 684 καὶ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 11 Ἰανουαρίου Ε. Ε. Υμετέρχες ἐντολῆς, λαβὼν ὅπ' ὄψιν τὰς διὰ τοῦ εἰρημένου ἐγγράφου διαβιβασθεῖσας μοι ἀναφοράς τῶν κατοίκων τῆς πόλεως Κερκύρας, καθὼς καὶ ὅσα περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου συνῳδᾶ ἦναντία ταύταις μοι ὑπέβαλον κατὰ τὴν ἐντολὴν ἀφιξίν μου ἐπιτροπαι τῶν τε προστείων Μανδουκίου, Γαρίζης καὶ Ἀνεμομύλου καὶ τῶν ἐν τῇ πόλει ἐμπορικῶν καὶ πολιτικῶν συλλόγων, πλείστους δὲ ἐκ τῶν πολιτῶν πάσῃς τάξεως; καὶ ἐκ τῶν κατοίκων τῆς ἔξοχῆς ἀκροσοθείς καὶ ἐπικεμένως ὑπὸ δικιφόρους ἐπόψεις μελετήσας τὸ ζήτημα τῆς εἰς τὰς ἐπιλογικὰς περιφερείας διαιρέσεως τῆς Νήσου, ἔρχομαι νὰ ὑποβάλω ὑμῖν, Κύριε Υπουργὲ, τὸ προϊόν τῆς μελέτης ταύτης; καὶ γνωμοποεύσω δριστικῶς.

Αἱ προγενέστεραι ἐπιστολαῖ μου καὶ ἡ διλογίουμερο
ἐν τῇ πόλει ταῦτη διατριβὴ ὑμῶν, καταστήσασι ὅμη
γνωστὴν τὴν καθόλου τῶν ἐνταῦθα προχρυμάτων κατά^τ
στασιν, διευκολύνοντες τὸ σημερινὸν ἔργον μου καὶ μο
ἐπιτρέπουσιν ἐν πλειστοῖς τὴν βραχυλογίαν.

Την ίδιαν ώρα μάλιστα, οι γνωστοί, έχει πόλιν, χωρίς δὲ τὸν ἀριθμὸν ἐκατὸν τοιούντων, υὴ περιλαμβανομένων τῶν ὡς προστεισι θεωρουμένων, καὶ ὅλον πληθυσμὸν, κατὰ τὴν ἐπειταί 1864, ἐν μηνὶ Μαρτίῳ διγροτεινθεῖσαν ἐπίσημον ἀπαριθμησιν, ἔδομηκόντα τοιῶν χιλιάδων καὶ τετρακοσίων ἔδομηκόντα ψυχῶν.

Ἡ νῆσος Κέρκυρα, ἔχουσα μῆκος μὲν τριάκοντα ὀκτὼ
μιλίων ἀγγλικῶν, πλάτος δὲ μιλίων δεκαεξή καὶ ἐπιφά-
νειαν μόνον μιλίων τετραγωνικῶν δέκκα καὶ ἡμίσου, κεί-
ται κατὰ μῆκος τοῦ μεταξύ αὐτῆς καὶ τῆς Ἡπείρου
σχηματιζομένου αὐλῶνος, ὅστις προθιανούσης τῆς βο-
ρείας ἄκρας τῆς νήσου δι’ ὅρεών πρὸς τὴν ἀπέναντι Ἡ-
πείρον, στενούτας καὶ καθίστασιν ἀκίνδυνον ἐν πάσῃ συε-
δὸν ὥσφε τοῦ ἔτους τὴν πλοοῦν κατά τε τὰς νοτίους καὶ
κατὰ τὰς ἀντολικὰς ὀκτάκας τῆς νήσου.

Ἡ νῆσος Κέρκυρα, καὶ τὰ πολλὰ ὅρευνθ, διαταρ-
ροῦνται εὐτυχῶς πανταχοῦ ὑπὸ ἀμάξωτῶν δόλων, ἔχου-
σῶν ἐνατέλη καὶ ἀνδράζυντα μάζαν ἀγαγεῖσθαι.

Ὥμιας μάρνης πόλεως ὑπαρξίας, ή μικρὰ τῆς χώρας ἐκτασίς, καὶ ἡ εὐκολία τῆς κατὰ Θάλασσαν καὶ ξηρὸν συγκοινωνίας ὅλων τῶν μερῶν τῆς νήσου, εἰσὶ λόγοι, οἵτινες δικιώς ἀπέτρεψαν καὶ, ὡς ἐλπίζω, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι θέλουσιν ἀποτρέψει τὴν Κυθέρην νὰ δικιούσῃ τὴν νῆσον διοικητικῶς εἰς ἐπαρχίας. Εἰς τόπον, ἔνθα ὁ διοικητής, ἐδρεύων ἐν τῇ πόλει, δύναται αὐθήμερον νὰ μεταβάσῃ αὐτοπροσώπως εὐχερέστατα καὶ ἀνετώτατα εἰς τὰ μᾶλλον ἀπόκεντρα μέσον τῆς διοικητικῆς αὐτοῦ περιφερείας, ηθελεν εἰσθαι οὐ μόνον διπάνη ἀνωφελής, ἀλλὰ καὶ ματαίωπονία καὶ χρόνου πολυτίμου ἀπώλεια, γὰς τεθῆναι μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν δήμων μεσίδιοι ἀσχαλί.

ών τα πολλά αποπήματα πλειστάκις ἀπεδίχθησαν ἀλέσματα, τα διοικητικά τῶν ἄλλων τῆς Ἑλλάδος μερῶν. Διὰ τῆς κατὰ δικιους τοπικής ἐνεργείας καὶ διὰ τῆς ἐνιστάκησης του ἀμέδου ἔποτείχες καὶ ἐπιτηρήσεως τοῦ Νομαρχου δύναται ἀναντιδρήτως νὰ διοικηθῇ ἡ Κέρκυρα ἀποτελεσματικώς τα, ἀριστερα, Συνηγοροῦντές τυχες ὑπὲρ τῆς εἰς ἐπαρχίας δικιούσεως τῆς νήσου τα: της, ἐπειδει- νῶν τὸν πληθυσμὸν αὐτῆς οὐδὲ λόγον ἀποχρέωντα πόδες τὴν διαίρεσιν ἀλλ' ὁ πληθυσμὸς οὐν εἶνε τὸ μόνον τοι- χεῖον, ὅπερ δέων οὐ κατέθη δῆπ' οὐπιστάτα τὸν σχηματι- σμὸν τῶν ἐπαρχιῶν. Οὐδεὶς ποτε ἐφρυντάσθη πόλιν κα- τοίκων ὑπερπλήθουσαν νὰ διαιρέσῃ εἰς ἐπαρχίας. Η ἔκ- τασις τῆς κάρχας, τὸ εὐχερές ή δύσκολον τῆς συγκοινω- νίας τῶν κατοίκων, ἄλλα τοπικὰ αἵτια ἐκμηδενίζουσι πολλάκις τὸν ἐν τοῦ πληθυσμοῦ λόγον. Καὶ ὁ ήμέτερος

δὲ νομοθέτης, εἰ καὶ οὐχὶ πάντοτε ἐπιτυχής κατὰ τὶς διοικητικὴν τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος Δικίρεσιν, ἔθετο μὲν ὑπολόγῳ τὸν πληθυσμὸν, μὴ ὑπερβάς κατ' ἐπαρχίαν τὸ ἀριθμὸν πεντακισχιλίων κατοίκων, δέν τοιούτην συνδυάσῃ τὸ στοιχεῖον τοῦτο μετ' ἄλλων καὶ ιδίων μετατοῦ τῆς ἐκτάσεως, σπανιώτατα καταστήσεις ἐπαρχίας χώρων, ἥπτονα ἔχουσαν τῶν εἴκοσι τετραγωνικῶν μιλίων ἐπιφάνειαν.

Οί αύτοί λόγοι, οίτινες ἀντιστρατεύονται τῇ συστάσει ἐπιχρήσιων ἐπὶ τῆς νήσου Κερκύρας, ἀποκρούονται καὶ τὴν εἰς διαφόρους ἐκλογικὰς περιφερείας διάκρισιν αὐτῆς· Ἀλλ' ἔνταῦθα εἰς τοὺς λόγους ἐκείνους καὶ ἔτερος προστίθεται, ὁ σπουδαιότατος πάντων, ἥγουν ή καθ' ὅλην τὴν νῆσον ταῦτά της τῶν συμφερόντων. Ἡ Κέρκυρα πανταχοῦ, πλὴν διλιγίστων ἐξαιρέσεων, δμοιομόρφως καὶ λιαργεῖται. Οἱ κάτοικοι αὐτῆς εἰσὶν οἱ πλειστοι γεωργοὶ διλιγιστοὶ δὲ μόνον μετέρχονται τὸ ἐμπόριον, ὅπερ, δὲ πρὸ πάντων ἐμπόριον ἐξαγωγῆς, εὑρίσκεται κατὰ μέγιστον εἰς χειράς τῶν μὴ ἐντοπίων Ἑλλήνων· ή δὲ βιομηχανίᾳ καὶ ή ναυτιλίᾳ διπάργει τοσαύτη μόνον, ὅστις ἀπαραιτήτως ἐστίν ἀναγκαῖα εἰς τῆς γεωργίας τὴν συτήρησιν. Ἡ πόλις τρέφεται μπό τῆς ἐξοχῆς· ή ἐξοχὴ δὲ δύναται νῦν ζήση ἀνευ τῆς πόλεως· χωρίκοι δὲ καὶ ἀτσοί ἐν τοσοίτῳ αμικρῷ χώρῳ βιοῦνται, καὶ εἰς τεντωτάτας καθημερινάς πρὸς ἄλληλους σχέσεις ἐρχόμενοι, δὲν δύνανται, ἐν κανονικῇ τῶν πραγμάτων τάξει, ὑπὸ πολλαχώς ἀλληλένδετα καὶ ἐντελῶς δμοιειδῆς καὶ κοινά συμφέροντα, οὐδόλως χρήζοντα κεχωρισμένη ἐκπροσωπείας.

Καὶ ταῦτα μὲν βεβαίως οὕτως ἔχουσιν. Ἀλλ' εἰσὶν
ἄρχες γε τὰ μόνα ἄτινα σήμερον διεῖλομσν νὰ λάβωμε
ὅπ' ὅψιν; Δὲν ὑπάρχουσιν ἀλλοι λόγοι, οἵτινες σήμερο
καὶ προσκαίρως ἀποτιοῦσιν ἀλλας σκέψεις καὶ ἀλλοίας
ἀποφάσεις; Ναὶ ὑπάρχουσι τοιοῦτοι λόγοι, καὶ οἱ λό-
γοι αὗτοι εἰσὶ λίκη σοθαροὶ καὶ ἐπιβάλλουσι τῇ Ἀρχῇ
τὴν ὑποχρέωσιν, οὐ μόνον νὰ λάθῃ μέτρα, ἄτινα μόνο
ἐπὶ βραχὺ δύνανται νὰ ὕστερα ωφέλιμα, ἀλλὰ καὶ ἀναδε-
χομένη εὐθύνας νὰ ὑπερπηδήσῃ καὶ αὐτὰς τὰς νομικὰ
δικαστικώσεις ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας.

Μέγχ ζήτημα ἐτέθη, οὗτως εἰπεῖν, ἐν τῇ ἡμερησίᾳ
δικτάξει τοῦ ἡμετέρου πολιτικοῦ βίου, τὸ ζήτημα τί^ν
ἀγροτικὸν τῆς Κερκύρας, ζήτημα παρουσιαζόμενον πρὸ^τ
λύσιν, οὐχὶ βιαίως καὶ φθερῶς, οὐχὶ μετ' ἀπειλῆς ξε-

φους καὶ δικυλοῦ, ὃς ἡθέλεσκεν νῦν παραστήσωσι τινες,
ἔντως ἀδικοῦντες τὸν ἀθῶν καὶ ἀγαθὸν Κερκυραῖκον
λαὸν, ἀλλ' ὅμως ζήτημα ἴσχυρότετον καὶ ἀκταιμάχη-
τον, καθὸς ζήτημα ὑψίστης δικαιοσύνης, εὐρίσκοντον ἡχώ
ὑπὲρ τῆς ταχείας αὐτοῦ λύσεως ἐν αὐτῇ τῇ συνειδήσει
τῶν καθ' ἡμάς χριστιανικῶν κοινωνιῶν. Καὶ εἶνα μὲν ἀ-
ληθεῖς, διτὶ τὸ ζήτημα τοῦτο τῶν ἀγροτικῶν σχέσεων
προπαρασκευάζεται ἥδη δεόντως ὑπὸ ἐπιτροπῆς, συγκει-
μένης ἐκ πολιτῶν καὶ χωρικῶν καὶ ἐργαζομένης μετὰ
φρονήσεως καὶ φιλοπατρίας, τὸ δὲ ἔργον αὐτῆς προβάλ-
νει εὐτυχῶς καὶ ἐλπίζεται σύμφωνον πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ
δικαίου καὶ τῆς ἐπιεικείας· ἀλλ' οὐδὲν ἦτιον βέβαιον
εἶναι, διτὶ ἡ δριστικὴ τοῦ ζητήματος λύσις πρέπει νὰ γί-
νη καὶ θέλει γίνει μετὰ ἐσκεμμένη καὶ εὐρεῖαν συζήτη-
σιν ἐν τοῖς κόλποις τῆς ἔδυνης ἀντιπαροποτίσμα-

Από σκοπού θεωρώ νά έξεστάσω ένταυθα τὰ αἰτια
τῆς ἀξιοθεηνότου καταστάσεως τῶν χωρικῶν Κερκύρας
ταῦτα, πολλὰ καὶ ποικίλα, εἰσὶ τοῖς πᾶσι καταφυκῆ.
Ἐτι διλγώτερον θέλω ἀναζητήσει τοὺς αἰτίους τῆς κα-
ταστάσεως ταῦτης. Αἱ μεμψιοιρίαι καὶ αἱ ἐγκλήσεις δὲν
ἀνήκουσιν εἰς τοὺς ἐπιζητούντας τὴν θεραπείαν τῶν κα-
κῶν. Ἀρκετόν νά εἴπω ὅτι νόμοι κακοί, ὑπὸ κακῆς ἐ-
φχρμογῆς καὶ ὑπὸ δυσπραγεῖς κακικῆς περιστάσεως
χείρονες γενόμενοι, ἐπίνεγκον τὸ Αιτόνδον ἀποτελεσμα
ὅπερ παρὰ πάντων διολογεῖται, πλὴν μόνον παρὰ τῶν
ὑπὸ τοῦ ἴδιου συμφέροντος τετυφλωμένων. Τὸ δὲ ἀπο-
τέλεσμα τοῦτο δὲν ἔφερε μὲν βεβίως τὴν εὐτυχίαν
παρὰ τοῖς ἀστοῖς, κατέστησε δὲ οὐκτρούς, οἰκτροτάτους
τοὺς κατοίκους; τῆς ἐξοχῆς, ὥστε σάμερον κατὰ τὴν με-
γάλην κακικήν;

ἥξετο ἥδη ή προδικασία καὶ ἐφ' ἣς μέλλει ὁ συνούπνα
νὰ ἀποφανθῇ δριστικῶς καὶ ἀνεκκλήτως ἡ ἔθνικὴ ἀντι-
προσωπεία, οἱ μὲν κάτοικοι τῆς πόλεως, καὶ τοι το-
πλεῖστον καὶ αὐτὸι δυστυχεῖς, παρίστανται ὡς ἀδικοῦν-
τες, οἱ δὲ χωρικοὶ φαίνονται καὶ σχετικῶς, ἀγχυφιλέκ-
τως, εἰσὶν οἱ ἀδικούμενοι. Ἐπειδὴ δὲ η πεῖρα τῆς ἴσο-
ριας πλειστάκις ἀπέδειξεν διτι εὐκόλως οἱ ἀδικούμενοι: ἀ-
δικοῦσιν, εὐλογοὶ φαίνεται ὁ φόβος μὴ καὶ ἐν τῇ λύσε-
τοῦ ζωτικοῦ τῆς ἡμέρας ζητήματος θελήσωσιν οἱ κά-
τοικοι τῆς ἔξοχῆς ν' ἀδικήσωτι τοὺς κατοίκους τῆς πό-
λεως. Τὸν φόβον αὐτὸν οὐδόλως συμμερίζομαι, τὸ ἐπ-
έμοι τούναντίον πιστεύω, ἔξ δεον εἶδε καὶ ἡκουσα ἐν τῃ
τῇ ἔξοχῇ καὶ ἐν τῇ πόλει, διτι ἀμφότερη τὰ διάδικτα
μέρη, ἐννοήσαντα ἐπίσης τὴν ἀνάγκην τῆς ταχείας καὶ
δι' ἀμοιβαίων παραχωρήσεων λύσεως τοῦ ζητήματος,
θέλουσι ταχέως καὶ εὐχερῶς φθάσαι εἰς τὸ σημεῖον, τὸ
ὅπο τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἐπιεικείας καταδεικνύμενον.
Ἄλλ' ἀρκεῖ ἀράγε νὰ μὴ ἀδικῇ τις; Πολλοὶ φρονοῦσι,
καὶ εἰμὶ ἔξ αὐτῶν, διτι εἰς τὰ ἀφορῶντα πρὸ πάντων
τὰ πλήθη, οὐ μόνον νὰ μὴ ἀδικῇ τις πρέπει, ἀλλὰ καὶ
νὰ μὴ φαίνηται ἀδικῶν συμφέρει. Δὲν ἀρκεῖ λοιπὸν,
κατὰ τὴν λύσιν τοῦ ἀγροτικοῦ ζητήματος νὰ μὴ ἀδική-
σωσιν ἀλλήλους οἱ διαφερόμενοι, ἀλλὰ πρὸς αὐτὴν τὴν
ἐπιτυχίαν τῶν ἀποφασιστησομένων ἀπαιτεῖται ν' ἀπο-
μακρυνθῇ ἐπιμελῶς ἑκατέρωθεν πᾶν τὸ διπωσδήποτε δυ-
νάμενον νὰ φραγῇ ἀδικία. "Οσον δικαίων καὶ ἀν ἐπέλθῃ
ἡ προσδοκωμένη λύσις, ζεθελεν αὔτη ἀπολέσει τὸ ζημισ-
τῆς ηθικῆς αὐτῆς σημασίας, ζεθελεν ἵστας κατηγοροθῇ ὡς
ἀδικος ἢν δις ἐκ τοῦ τοόπου καθ' ὃν ζεθελε γίνει, ζε-
ντο νὰ θεωροθῇ ὡς ἐκβιασθεῖσα, οὕτως εἰπεῖν, καὶ οὐ-
χὶ δις ἀπόρροια τῆς ἐλευθέρας τῶν τε ἀστῶν καὶ τῶν
χωρικῶν θελήσεως. Ἐν τοσούτῳ ζωτικῷ ζητήματι πᾶ-
σα διληγούσια τύπων δύναται νὰ λάθῃ ἐν τῇ κοινῇ συνει-
δήσει μεγάλην σπουδαιότητα καὶ ν' ἀποθῇ δλεθρία εἰς
τὴν ἐπιτυχίαν τῆς λύσεως, χρητιμένουσα ὡς πρόφρασις
παροπόνων, διτι δῆθεν κατὰ τὴν ἀπόφασιν ἐγένετο πί-
εσις· τότε εὐκόλως ζεθελον ὑψώσει τὴν φωνὴν αὐτῶν, ὡς
φωνὴν ἀδικουμένων, ἐκεῖνοι, ὅν τὰ ἐν τῇ παρούσῃ κα-
ταστάσει συμφέροντα διπωσδήποτε διαταραχθῶσι· πιθα-
νώτατα δὲ καὶ παρ' ἡμῖν, καὶ ἐν τῇ Εὐρώπῃ, τῇ το-
σοῦτον εὐχερῶς ἀποδιδούσῃ σήμερον τῇ Ἐλλάδι ἀδικί-
ας, πολλοὶ ζεθελον πιστεύσει, διτι πραγματικῶς ἐγένετο
ἐν τῷ προκειμένῳ ἀδικίᾳ.

Ἐκ τῶν σκέψεων τούτων δρμάτιμενος φρονῶ ἀδιστά-
κτως, ὅτι καὶ δίκαιοι καὶ συμφέροντες καὶ ἐπάναγκες εἶνε,
οὐ μόνον νὰ γίνη εὑρεῖται ἐλευθέρως η περὶ τοῦ ἀγρο-
τικοῦ ζητήματος συζήτησις ἐν τοῖς κόλποις τῆς ἀντι-
προσωπείας τοῦ Ἐθνους, ἀλλὰ καὶ ἀμφότερα τὰ διάδι-
κα μέρη νὰ συζητήσωσι κατ' ἀντιμωλίαν καὶ ἐνώπια ἐ-
νωπόις τὰς πρωτεινομένας πράξεις. Ἐντυθεν
δε ἔπειται, ὅτι καὶ δίκαιοι καὶ συμφέροντες καὶ ἐπάναγκες
εἶνε νὰ ἐκπροσωπευθῶσιν ἐν τῇ μετ' δλίγον ἐκλεχθησο-
μένῃ βουλῇ δι' ιδίας, ἐλευθέρως καὶ ἀπ' ἀλλήλων ἀνε-
πηράστου ἐκλογῆς οἵ τε κάτοικοι τῆς πόλεως καὶ οἱ
κάτοικοι τῆς ἑταῖρης.

Τῆς ἀνάγκης ἴδιας ἐκπροσωπείας τῶν τε ἀστῶν καὶ τῶν χωρικῶν ἀναγνωρίζομένης, ἐξεταστέον ἢν δύναται ἀληθῶς νὰ ἐκπροσωπευθῇ κατὰ τὰς προσεγγίσεις ἐκλογάς ήτος πόλις καὶ ἡ ἔξοχὴ, διατηρουμένης τῆς νόμου ἐν μιᾷ μόνῃ ἐκλογικῇ περιφερείᾳ.¹ Ἐν τούτῳ, καίτοι ἀστῶν τυ-
νων καὶ χωρικῶν θεσμοίντων με δῆτι καὶ ἡ πόλις καὶ ἡ
ἔξοχὴ θέλουμεν εἰδεῖν τινὰς αὐτοῦ τοιωτάς τοιούτους πολεμού-
ταις ἀλλοίας ἔργων διό τοις καὶ στατούογο τοῦ πλη-
θυσμοῦ εκπροσωπευθῶσι τά τε τῶν ἀστῶν καὶ τὰ τῶν
χωρικῶν τοιούτων, σύντομον τοιούτους πολεμούταις
ταῖς γνωμήν. Η πειρα τῶν προτυγρουμένων εκλογῶν, ἡ
πολιτείας τοῦτος ἐπί τοις προτείνεται τοιούτους ζητή-
μάτος διεκδικήσεις, ἡ ενεκά γνωστῶν λόγων αιτίορθωτος
διαρκωνία τῆς πόλεως καὶ ἡ συστικὴ μεγάλη πλευρότης
τῶν ψηφοφόρων τῆς ἔξοχῆς καθιστῶσιν ἀπ' ἐναντίας
πιθενώτατον, δῆτι τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν ἔσται
ὅλως ἀντίθετον τῆς προσδοκίας τῶν ἀγροτῶν αὐτῶν πο-
λιτῶν.² Άλλη οὖμεν, καὶ ἐν ποιθέτωμεν δῆτι ἡ ἐκλογή

Η ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

γίνεται δικαία ἑκατέρωθεν καὶ ὅτι ἐκ τῶν κακλπον ἔξ-
έρχονται καὶ ἀνακλογίαν καὶ δινόματα ἀστῶν ὑποψηφί-
ων, εἴνας ἀρά γε πιστευτὸν ὅτι οἱ ὑπὸ τῆς ἀνακμφισθη-
τού πλειονόψης τῶν χωρικῶν ἐκλεχθέντες ἀστοὶ θέ-
λουσι θεωρηθῆ παρὰ τῶν πολλῶν τῆς πόλεως ὡς ἀρ-
χούντως ἐκπροσωπεύοντες τὰ ἐπὶ τοῦ ἀγροτικοῦ ζητή-
ματος ὅλως ἀντίθετα πρὸς τὴν ἔξοχὴν συμφέροντα τοῦ
ἀστεως; Ἐάν δὲ οἱ ἐκλεχθέντες δὲν θεωρηθῶσιν ὡς εἰ-
λικρινεῖς ἀντιρρόστωποι τῆς πόλεως, περιπίπτομεν εἰς τὸ
ἄστοπον τῆς, ἕστω καὶ φυινομένης μόνον, ἀδικίας. Εἰπον
καὶ ἐπιχναλέγω συμφέρεις εἰς τὴν ταχεῖαν καὶ ἐπιτυχῆ
λύσιν τοῦ ζωτικοῦ τῶν ἀγροτικῶν σχέσεων ζητήματος,
συμφέρεις εἰς τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως, συμφέρεις πρὸ^τ
πάντων εἰς τοὺς κατοίκους τῆς ἔξοχῆς, ὑπὲρ ὧν
βεβίωσις κλίνει, ἢ πλίσταγκος τοῦ δικαίου, νὰ ἐκπροσω-
πευθῶσιν ἐν τῇ προσεχείᾳ βουλῆς, ἔνθα μέλλει νὰ λάβῃ
τὴν δριστικὴν λύσιν του τὸ ἀγροτικὸν ζητήματα, ἔξισον
τὰ συμφέροντα τῆς πόλεως ὡς καὶ τὰ τῆς ἔξοχῆς, καὶ
τοῦτο δὲ ἐλευθέρας καὶ ὅλως ἀνεπηρέστου ἐκλογῆς, ἵνε
τὴν ἀμφισθεῖαν καὶ τὴν εἰλικρινεῖαν οὐδεὶς εὐλόγως νὰ δύ-
ναται, ὑποθέτηση. Τοῦτο δὲ, καὶ ἐμὲ, ἐν τῇ πα-
ρούσῃ τῶν πραγμάτων καταστάσει, ἀποδίνει ἀνίστατον
ἄνευ τοῦ εἰς διαφόρους ἐκλογικὰς περιφερεῖας χωρισμοῦ
τῆς πόλεως καὶ τῆς ἔξοχῆς.

Ἄναγκη ἔχει πάσα νὰ διαιρέθῃ ἡ νῆσος εἰς ἑκλογικὰς
περιφερεῖας.

Δεκτῆς γενομένης ἐν ἀρχῇ τῆς ἀνάγκης τῆς διαιρέσε-
ως, μεταβάσιν εἰς τὸν τρόπον, καθ' ὃν αὕτη πρέπει νὰ
γίνη.

Πλεῖσται μπάρχουσι γνῶμαι περὶ τοῦ τρόπου τῆς δι-
αιρέσεως. Πρώτην αὐτῶν, ἢ τῶν μπορθεῖσθων τῇ Κυ-
βερνήσει ἀναφορᾶν, θέλει ἀπλῶς τὸν ἀποχωρισμὸν τῆς
πόλεως ἀπὸ τῆς ἔξοχῆς διὰ τῆς εἰς δύο μόνας ἑκλογι-
κὰς περιφερεῖας διαιρέσεως τῆς νῆσου, ὃν τὴν μὲν ἀπο-
τελέσεις ἡ πόλις μετὰ τῶν σημερινῶν αὐτῆς προαστείων,
τὴν δὲ ἑτέραν, ἢ λοιπὴν νῆσος. — Κατά τινα δευτέρουν
γνώμην, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς πόλεως περιλαμβάνονται,
ἐκτὸς τῶν σημερινῶν προαστείων καὶ τῶν νησιδίων, καὶ
τὰ χωρία ἐκεῖνα τοῦ διαιρέσιματος τῆς Μέσης, ὅσα πρὸ^τ
χρόνων ἔθεωροντο ἀποτελοῦνται καὶ ταῦτα προδεστεῖς
τῆς πόλεως. — Τρίτην γνώμην πρεσβεύουσιν οἱ φρονούγ-
τες καὶ δικάδιοι περιφερεῖας πλεονεκτημάτων
τῶν ἑκλογικὰς περιφερεῖας διαιρέσεως τῆς νῆσου εἰς τὴν
πάρακειμένων τῇ νήσῳ τριῶν νησιδίων, εἰς τὴν τῶν
διαιρεισμάτων Δευκίμηνς καὶ Μέσης καὶ εἰς τὴν τῶν
διαιρεισμάτων Γύρου καὶ Ὁρους. — Άλλοι ἀποδέχονται
μὲν τὴν εἰς τρεῖς περιφερεῖας διαιρέσιν τῆς νῆσου, ἔν-
οντους δὲ ἄλλοι τὴν πόλιν μετὰ τῶν λιοντῶν διαι-
ρισμάτων ἑτοιγράδως ἡ ἐν μέρει.

Τίνα τῶν γνωμῶν τούτων διφέλομεν νὰ παραδεχθῶ-
μεν; Ἡ ἀπάντησις μοι εἶναι εὐχερῆς. Οὐχι βεβίωσις
ἄλλην ἢ ἐκείνην, ἡτίς ὡς οἶον τε ἀκριβέστερον συνάδει
πρὸς τὸν σκοπὸν, διὰ τὸν ἔθεωροντας ἀναγκαῖαν τὴν διαι-
ρεσιν. Σκοπὸς τῆς διαιρέσεως, εἴναι, ὡς εἶπον, ἀποχωρισ-
μένων τῶν ψήφων τῆς πόλεως ἀπὸ τῶν τῆς ἔξοχῆς, νὰ
μὴ ἐπηρεάσωσιν ἀλλήλας αἱ ἑκλογαὶ τῶν ἀστῶν καὶ
τῶν χωρικῶν, ὅπως ἀπὸ τῆς ἐλευθέρας αὐτῶν ψηφοφο-
ρίας ἔξελθῃ εἰλικρινής καὶ ἀναμφισθήτης ἀντιπροσω-
πεία ἐκάστου τῶν ἀντιδίκων μερῶν, πρὸς συζήτησιν τοῦ
ἀγροτικοῦ ζητήματος ἐν τῇ Βουλῇ. Πρὸς τὸν σκοπὸν
αὐτὸν σύμφωνον θεωρᾶ μόνην τὴν γνώμην ἐκείνων, οἵτι-
νες διαιροῦνται τὴν νῆσον εἰς τρεῖς ἑκλογικὰς περιφερεῖας
χωρίς νὰ συγγίνωσι τὰ διαιροφρ διαιρέσιματα τῆς νῆ-
σου, ὡς ταῦτα νῦν ἔχουσιν, ἔνοντος δὲ μόνον ἀνὰ δύο
τὰ τέσσαρα διαιρεισμάτα τῆς ἔξοχῆς, καὶ ἀφίνονται εἰς
ἰδίαν περιφερεῖαν τὸ διαιρέσιμα τῆς πόλεως. Διὸ ἀδι-
στάκτως προτείνω νὰ διαιρέσῃ ἡ νῆσος εἰς τρεῖς ἑκλογι-
κὰς περιφερεῖας, διὰ τὴν μὲν πρώτην θέλει ἀποτελέσαι
ἡ πόλις μετὰ τῶν σημερινῶν προαστείων καὶ τῶν παρ-
κειμένων τῇ Κερκύρᾳ τριῶν νησιδίων, τὴν δὲ δευτέρων
θέλει ἀπαρτίσαι τὸ διαιρέσιμα Μέσης νησιδίων μετά
του τῆς Δευκίμης, τὴν δὲ τρίτην τὰ διαιρεισμάτων Γύ-
ρου καὶ Ὁρους.

Ολίγα τινὰ εἰσὶν ἀναγκαῖα πρὸς τελεῖαν κατάληψιν
τῆς προτιμέσιων μου ταῦτα καὶ πρὸς ἀπόδειξιν ὅτι ὅγι-
τως δέστιν αὐτῇ προτιμητέως τῶν ἄλλων.

Ο πληθυσμὸς διλοκήρου τῆς νῆσου καὶ τῶν τοιῶν πα-
ροχειμένων αὐτῆς νησιδίων μπολογίζεται, ὡς ἐδέσθη, κατά-
την πέρσιν γενομένην ἀπορθήματιν, εἰς 73,470 ψυχάς.
Η ἀπορθήματις αὐτῇ, ἀνὶ καὶ μὴ οἶσα ἐντελῶς ἀκριβῆς
εἰς τὸ συνόλω, δύναται νὰ ληφθῇ ὡς βάσις εἰς τὸν
περὶ οὐρανὸν σημερινὸν πολιορκίαμον, καθότου ὡς μὴ ἀκριβεῖς
αὐτῆς οὐχὶ ἐπὶ πλέον, ἀλλ' ἐπὶ ἐλλεπτὸν ἀποδεικνύεται,
ὅτι πολλοὶς ἡδη ἔξηκριθωται. Εἰπὶ τῇ βάσει ταῦτη,
κατὰ τὴν προτεινόμενην διαιρέσιν, ἡ μὲν πόλις μετὰ τῶν
προαστείων, ἥγουντος τὴν Ρόσου, τοῦ Μανδούσιου, τῆς
Γαριτζῆς, τοῦ Ἀναστασίου, τῶν Στρατιῶν, τῆς Αναλή-
ψεως, τοῦ Φυγκρέτου, καὶ τῶν Καστράδων καὶ μετὰ τῶν
τριῶν νησιδίων τῶν καὶ τὴν θρείαν τῆς νησιδίου ἄκρων,
ἀποτελοῦσα τὸ ἐν τῶν πέντε διαιρεισμάτων τῆς νῆσου
καὶ ἔχουσα πληθυσμὸν 27.404 ψυχῶν, ἐν τοῖς ἰδίαν
σχηματισθῆ ἑκλογικὴν περιφερεῖαν, θέλει δύοσιν τοῦ
βουλευτᾶς· ἡ δὲ Μέση οὐτὶ τῆς Δευκίμης, πρὸς ἣν συ-

νορεῖται ἀποτελέσουσα πληθυσμὸν 21.653 κατοίκων θέλει

ώστις διαιρέσεως δύοσιν εἰς μιᾷ ἑκλογικὴν περιφερεῖαν βουλευτᾶς
τρεῖς· ἐπίτης δὲ τρεῖς βουλευτᾶς θέλουσιν ἐκλεῖσαι καὶ τὸ
τοῦ Ορους, ἄτινα ἀριθμούσιν δύον 24.414 κατοίκους (ι-
δεὶς τὸν ἐπισυναπόδειον στατιστικὸν κατὰ διαιρεισμάτων
πίνακα). Κατὰ τὴν εἰρημένην διαιρέσειν καὶ δὲ ἀριθμὸς

τῶν ἐκτὸν τριάκοντα χωρίων εἰς δύο οὖτα σχεδὸν μέρη
χωρίζεται, περιλαμβανούμενων ἐν μὲν τῇ περιφερείᾳ τῆς

Νέσης καὶ τῆς Λευκίμηνς χωρίων ἔξικοντας ἐντέλη τῆς
αὐτῆς νῆσου περιφερεῖαν, τί τὸ καλύτερον γὰρ θεωρεῖθη τὸ
διαιρέσιμον τοῦτο, επιτρεπούμενης τῆς μεταβέσεως τοῦ ἑ-

κλογικοῦ διαιρέσιματος τοῦ ζητήματος, οὐδὲν τοῦτο περι-
τείπει τοῦτο περιφερείαν τῆς Ζητήματος τοῦ ζητήματος
τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος

ἡμῶν νόμου. — Καθ' ὃσον τέλος ἀφορᾷ τὴν παρατή-
ρησιν τινῶν, ὅτι διαιρουμένης τῆς νῆσου εἰς ἑκλογικὰς

περιφερεῖας νῦν ὅτε σχεδὸν πανταχοῦ κατέστησαν δριστι-
κοὶ οἱ βουλευτικοὶ κατάλογοι, θέλοντες ἀδικηθῆσαι ἐν τοῖς

περιφερείας γεγοριμένοι: ψηφοφόροι, μὴ δυνάμενοι πρὸς
ἐπιτυχεστέρων ἑξάσκησιν τοῦ ἑκλογικοῦ διαιρέσιματος

τῶν νά μεταφέρωσι τὴν κατοικίαν των εἰς ἄλλην τῆς
αὐτῆς νῆσου περιφερεῖαν, τί τὸ καλύτερον γὰρ θεωρεῖθη τὸ
διαιρέσιμον τοῦτο περιφερείαν τῆς Ζητήματος τοῦ ζητήματος

τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος
τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος

τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος

τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος
τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος

τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος
τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος

τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος
τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος

τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος
τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος

τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος
τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος

τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος
τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος

τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος
τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος

τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος
τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος

τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος
τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος

τοῦ ζητήματος τοῦ ζητήματος τοῦ ζ

Η ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

τικῶν ὑπουργὸς Κ. Στάντων καὶ ἵσως καὶ ἔτεροι διαφέ-
ποντες πολίται τῆς δημοκρατίας· ἀλλ' ἐξ εὐτυχοῦς συμ-
πτώσεως δὲν παρευρέθησαν κατὰ τὴν ἀποφράδα νύκτα
εἰς τὸ θέατρον. Ἡλπισκαν ἵσως οἱ ὑπερασπισταὶ τῆς δου-
λείας ὅτι, ἀποκόπτοντες τὰς κεφαλὰς, ἥδην αντοῦ νὰ ἐμ-
βάλωσιν εἰς ταραχὴν τοὺς ἐναντίους καὶ νὰ σωθῶσιν ἐκ
τῆς ἀπειλούστης αὐτοὺς καταστροφῆς, καὶ ἀπέλυσαν λοι-
πὸν κατὰ τῶν ἀποφράδακτων ἀντιπάλων νέαν Κατιλινᾶς
κήν σπεῖραν. Τὸ κακὸν εἶναι δὲι οἱ δολοφόνοι δὲν συνε-
λήρθησαν μέχρι τῆς ὥρας καὶ ὅτι ἐνδέχεται ὡς ἐκ τού-
του νὰ μὴν ἀποκαλυψθῶσι ταχέως τὰ νήματα τοῦ μυστη-
ριώδους τούτου δράματος.

μέγα μέρος αὐτῆς, εἰς ήμιανεξάρτητον ἡγεμονείαν κ
νὰ ἀναγορεύσῃ ἀντιβασιλέα φόρου ὑποτελῆ τὸν περιών
μον Ἀβδέλ-Καδέρ, διστις παρέσχε τοσαῦτα τεκμή-
πίστεως, πρὸς τὴν Γαλλίαν. Ἀλλὰ τὸ τοιοῦτο φάνετ
μᾶλλον ἐπινόμια γενναίες τινος καρδίας βδελυττομέν
τὴν ἀρχὴν τῆς κατακτήσεως. Δὲν είναι ἀπίθανον, καθ'
γράφουσιν ἐκ Παρισίων, νὰ προχωρήσῃ δ Ναπολέων κ
μέχρις Αἴγυπτου, ἵνα ἵδη ἐκ τοῦ πλησίον τὰς ἐργασί-
της διορύζεως τοῦ σουεζικοῦ ιεροῦ.

Είναι απερίγραπτος ή ἐντύπωσις, θν παράγχει πανταχοῦ τῆς Ὀμοσπονδίας τὸ ἀπίκαιον ἄκουσμα. Πάντας μετὰ τῆς βαθείας ὁδύνης κατέλαθε καὶ αἰσθημά τι βιδελυγίας. Τὸ πένθος ἐπεχύθη εἰς τὰ πρόσωπα τῶν πολιτῶν καὶ τὸ Χρηματιστήριον, πρᾶγμα σπάνιον, ἔμεινε κεκλεισμένον ἐπὶ μίαν ἡμέραν, ἐνῷ τὰ χρεώγραφα τοῦ κράτους σημαντικῶς ὑπερτιμῶντο. Ἡ πολιτεία ἦσθάνθη, διτὶ ἐπωρφρανθήσθη ἐν κρισιμωτάτῃ ἐποχῇ, καθ' ἣν ἡ παρουσία τοῦ Λίγκολν ἦτον εἰπέρ ποτε ἀνηγκεία. Ὁ δολοφονηθεὶς πρόεδρος δὲν ἐκέπτητο βεβκίως ἔκτακτον μεγαλοφυΐκων καὶ δὲν δύναται νὰ συγκριθῇ πρὸς τὸν Οὐκσιγκτῶνα καὶ τὸν Φραγκλένον· ἀλλ' ἡ νόμοιρει εὐγενῶν ἰδεῶν, συνέσεως, ἐπιμονῆς καὶ πολιτικῆς πειρίας εἴχε δὲ πρὸ ταῦτας τὸ μέγα προστὸν ὅτι ἔπειτα δικαιοτάτης ταῦτα

παντος το μεγα προσον, οτι ην ο δημοτικω τερος των ανθρων της Όμοσπονδίας και ήδύνατο διά του προσωπικου αυτού κύρους να ἐπιβάλῃ χαλινόν, ού μόνον εἰς τας παρεκτροπάς του πλήθους, ἀλλὰ και εἰς τα φιλόδοξα σχέδια οίουδήποτε ἐκ τῶν ἐνδόξων στρατηγῶν, ού; ἀνέδειξεν δ τελευταῖος πόλεμος. Συνενώσας τὸ δόνο μα αὐτοῦ μετὰ της ~~καρ~~αργήσεως της δουλείας, ὑπῆρξεν εἰς τῶν μεγάλων εὐρυγετῶν της ἀνθρωπότητος και διὰ τοῦτο και μόνον εἶναι ἄξιος να ἀναγραφῇ εἰς τὰς σελίδας της ἀθανασίας. Ως τὰ πλεῖστα τῶν ἀγαθῶν τούτων πνευμάτων, ἐπέρωτο και οὗτος να ἐπισφραγίσῃ διὰ του ιδίου αἴματος τὸ δινηκὲς ὅνειρον της ζωῆς του και να τιμηθῇ ως μάρτυς, ἀφοῦ ἐδίκτασθη ως ἀθλητής, ἀλλ' αἱ ὑψηλαὶ ιδέαι προάγονται συνήθως δι' αἵματος και ἐρεπίων. Ο Κ. Λίγκολν μόλις ἤγε τὸ 56 ἔτος της ηλικίας του προήρευε δὲ τὸ δεύτερον της δημοκρατίας.

— Καθ' ἡ ἀγγέλεται τὴν γραφικῶς ἐκ 'Ρώμης, ἔκτακτος ἀπεσταλμένος τοῦ Βίκτωρος; Εμμανουὴλ Βερέττης ἔτυχεν ἀκροάσεως πωὰ τῷ Πάπᾳ και ἐνεχειρίσεν αὐτῷ αὐτόγραφον ἐπιστολὴν τοῦ ἡγεμόνος του εἰς πάντησιν της ἐπιστολῆς της Α. Μ. Αι συμβουλαὶ τοῦ δουκὸς Περσινοῦ δὲν συνετέλεσαν σμικρὸν, ώς λέγεται, εἰς τὴν εὐμενὴ δεξιῶσιν τοῦ Ιταλοῦ ἀπεσταλμένου.

— Πᾶσαι αἱ προσπάθειαι τῆς ἐπιστήμης και τῶν διασημοτέρων Ιατρῶν της Εὐρώπης ἀπέδησαν μάταιαι και δὲ πρόδοξοι διάδοχοις τοῦ ῥωσικοῦ θρόνου ἀπεβίωσεν Νικαία, ἀφοῦ παροδικῶς παρέστη ἀμυδρὰς ἐπίδας αἱ ναρθρώσεως. Η καταστροφὴ ἐπῆθε τὴν πρωΐαν της 19^{ης} 24 ἀπριλίου· κατανυκτικῶτα τονδὲ ὑπῆρχε τὸ Θέαμα διπερ παρίστα κατὰ τὴν στιγμὴν κείνην ὁ νεκρικὸς Θάλαμος. Πᾶσα η αὐτοκρατορικὴ οἰκιγένεια και πολλοὶ ἀλλα-

Τὴν στέρησιν τοῦ Λίγκον συνησθάνθη τόσον μᾶλλον ἢ ἀτυχῆς δημοκρατία, καθ' ὅσον δὲ κατὰ τὸν νόμον διάδοχος αὐτοῦ φαίνεται καθ' ὅλα ἀνάξιος τῆς ὑψηλῆς ταύτης θέσεως. Κατὰ τὸ Ἀμερικανικὸν σύνταγμα, τελευτῶν, τὸν πρωθυπουρού, διε. Θανάσιμον τὸν πρωθυπουρού, ἀλλ' ἀναλαμβάνει τὴν διοίκησιν δὲ ἀντιπρόσδρος, μέχρι τῆς λήξεως τῆς τεταγμένης τετραετίας. Ὁ νῦν ἀντιπρόσδρος, ὁνόματι Ἰόνσων, ὅστις ἡδη ἐνεθρονίσθη ἐν τῇ ἀνωτάτῃ τῆς πολιτείας ἀρχῇ, οὐ μόνον στερεῖται παντὸς πολιτεικοῦ προτερήματος, ἀλλὰ δὲν διαπρέπει καν καὶ ἐπὶ ἰδιωτικαῖς ἀρταῖς, διότι τὸν τοις ἄλλοις εἶναι καὶ ὑπὲρ πᾶν μέτρον ἔρχοταις τοῦ Βάζου καὶ πολλάκις ἐθεάθη ἐν δημοσίαις τελεταῖς οἴνου ἀνάπλεως. Εἰς τοιαύτας χειρας ἢ τύχη δημοκρατίας δὲν διατελεῖ βεβαίως ἐν σκέπη παντὸς κινδύνου. Οὐ μόνον ἐνδέχεται νὰ λάθωσι θλιβερὰν τροπὴν τὰ πράγματα ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ πολέμου· ἀλλ' ἵσως διαταραχθῇ καὶ ἡ ἐσωτερικὴ εἰρήνη τῆς Ὁμοσπονδίας, ἐὰν δὲ λαδὸς βαρυθυμήσῃ ἐπὶ τῇ ἀνικανότητι τῶν ἀρχόντων. Ἀλλὰ περὶ τούτων μὲν δὲ χρόνος εἶναι δι μόνος ἀλάνθαστος κριτής ἀπὸ τοῦδε ὅμως δυνάμεθα νὰ προτίθωμεν μετά τινδες βεβαιότητος διτοις θα ἐνσκήψῃ κατὰ τῆς Ὁμοσπονδίας εἰδός τι τρομοκρατίας, διότι πάντες οἱ ἐν τοῖς πράγμασι θα νομίζωσιν ἔσωτοὺς ἐκτεθειμένους ἀπαύστως εἰς τὰς βολὰς τῶν δολοφόνων.

— Ινωστόν ότι είς τὰ περίχωρα τῆς Τραπεζούντος διπήροχον ἄνθρωποι περὶ τὰς 60.000 ψυχῶν ἀριθμοῦντες οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τοῦ Μεσαιωνικοῦ πολιωρούντες εἰς τοὺς περιστοιχοῦντας αὐτοὺς φύσιοις ἐξ τῶν θεωρημάντων συνοίκων ἔζησκουν ἐν πλέον τῷ καυπίτῳ τῷ πάτερι τοῦ Φίλε.

— 'Ο Αύτοκράτωρ Ναπολέων ἐδίσασεν ἐπὶ πολὺ, πρὶν ἀποφασίσῃ τὴν εἰς Ἀλγερίαν ἀποδημίαν, διότι πολλοὶ, πάντες σχέδον οἱ σύμβουλοι του κατεπολέμουν τὸ σχέδιόν του, φοβούμενοι μὴ ἐν τῇ ἀπουσίᾳ αὐτοῦ ἀποτολμηθῆ τι κατὰ τῶν καθεστώτων. Ἀλλὰ φάνεται ὅτι ἀνώτεροι λόγοι πολιτικῆς ἡγάγκασαν τὸν κραταίδην μονάρχην νὰ ἀψφόρησῃ τὸν ἰδιαίτερο τοῦτον κίνδυνον, ἀφοῦ πρότερον ἔλαβε πάντα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς πειρατούρησιν τῆς ἐσωτερικῆς ἡσυχίας. Τὴν προσωρινὴν ἀντιβασιλείαν μέλλει νὰ ἀναλαβῃ ἡ αὐτοκράτειρα Εὐγενία ἢ αὐτοκρατορικὸν διατάγματος. 'Ο Ναπολέων γ'. ἀπερχεται εἰς Ἀλγερίαν μετὰ πάσης τῆς βασιλικῆς πομπῆς, ἵνα κατασκήνῃ την ζωήραν φαντασίαν τῶν Ἀράβων· διὸ καὶ συνοδεύεται ὑφ' ὀλοκλήρου στόλου. 'Ο στρατάρχης Μάξιμος Μαζιάς πολλὰ ἐκ τῆς παρουσίας τοῦ Αὐτοκράτορος πρὸς καθηύχασιν τῶν ἀπλοίων φυλῶν, ὃν πολλαὶ, ἐξαπατώμεναι ὑπὸ τῶν πρωτουργῶν τησανάσσων, πιστεύουσιν ὅτι ἀπέθανεν Ἀναμυθοβόλως, ἡ Αρριανικὴ ἀποκία τῆς Γαλλίας μέλλει νὰ ωφεληθῇ οὐκ ὀλίγον ἐκ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Αὐτοκράτορος καὶ τὰ κατ' αὐτὴν κτίνα μετὰ τὴν καταστολὴν τῆς ἐπαναστάσεως κυριαρχούντας ἀκροφαλῇ καὶ ἀδριστα, μέλλουσι νὰ διαῤῥυθμισθῶσιν ἐπὶ τὰ κρίτηα. Παρά τινων λέγεται ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ προτίθεται νὰ μετατρέψῃ τὴν Ἀλγερίαν, ἵνες ποσούν εν μεν τῷ κρυπτῷ τῷ πάτριον ὄρθρόδοξον θρησκείαν τοῦ ἀνατολικοῦ δόγματος, ὃν τὰ ὄνόματα καὶ τὰ γλώσσα ἦν ἐλληνικά. Ἐν δὲ τῷ φανερῷ τὴν διθωμανικὴν θρησκείαν.

Ἀπό τινων ὅμως ἐτῶν ἥρξαντο οὗτοι ν' ἀποβάλλωσαν μωμαθετικούσιδν, καὶ ἥδη οἱ πλειότεροι πρεσβεύουσιν ἐλευθέρως καὶ ἀναφανδὸν τὸ χιστικικὸν δόγμα.

Ἐσχάτως νεᾶνις τις ἐκ τῶν χριστικῶν τούτων, ἡλικίας 16 ἐτῶν, μετεφέρθη ὑπὲ τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς εἰς τὴν πόλιν μας, καὶ διὰ τῆς βίᾳς ὑπερχερώθη νὰ λάθῃ ὡς σύζυγον διθωμανόν τινα, ὅστις τὴν ἔζητε εἰς γάμον, ἐπειδὴ λόγω ὅτι ἦτο μεμνηστευμένος μετ' αὐτῆς ἐπειδὴ δὲ αὐτὴ ἔμεινεν ἀμετάτρεπτος εἰς τὴν θρησκείαν της, ἐστάλη εἰς τινα ἴμαρμην ὅπως τὴν κατηγήσῃ. Ή νεᾶνις ὅμως καταφυγοῦσα ἐκείθει εἰς τὰς χριστικικὰς οἰκίας ἐκρύθη. Κατὰ συνέπειαν δὲ προσεκάλισαν τὸν πατέρα της καὶ τὸν ἐουλάκισαν πάρκυτα απαιτοῦντες παρ' αὐτοῦ τὴν παρουσίαν τῆς θυγατρός τοι. Ἐπειδὴ δὲ ὁ πατήρ δὲν ἀπεφυλακίζετο, καὶ τοι ὅμοι γάρ τος ὅτι αὐτός τε καὶ της θυγάτηρ του ἦσαν χριστιανοί, οἱ πρόστις κατέρυγγεν ἡ γεῖνις, ἡναγκάσθησαν νὰ τὴν παρθεστάσουν ἐνώπιον τοῦ μικτοῦ συμβούλιου, παρόντος καὶ ἐνὸς ὑποπροξένου. Καὶ ἐνταῦθα ἡ νεᾶνις καὶ ὁ πατήρ διεκόρυξαν ὅτι πρεσβεύουσι τὸ ἀνατολικὸν δόγμα, ἀλλ' αἱ ἀρχαὶ καὶ πάλιν δὲν ἐγένωκαν, καὶ τοὺς ἀπέστειλαν εἰς Ταστζίοντα —

γενικὸν διοικητὴν, παρ' οὐ τοὺς ἐζήτησαν ὅτε Ἀρχιερεὺς καὶ ὁ ἀδεσπότης πρόδρομος διὰ τακριπίου καὶ διερμηνέως, πλὴν δὲν εἰσηκούσθησαν. Ὡθεν ἐζήτηθη ἡ συνδρομὴ καὶ τῶν ἐπιλοίπων προξένων, καὶ ἐν ᾧ ἐπρόκειτο νὰ γείνῃ γενικὴ ἐνέργεια, αἴφης ἡ νέα ἐπιβιβάζεται εἰς διωμακινὸν ἀτμόπλοιον καὶ ἀποστέλλεται εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Η νεανις δνομαχζουμένη Ἐλλίσαβετ, και δ πατήρ αυτῆς Κυριάκος, ἐφθασαν ἥδη εἰς Κωνσταντινούπολιν, και ἀς ἵδωμεν τι θέλουσι πράξει αἱ πρεσβεῖαι και τὸ Πατριαρχεῖον. Ἐλπίζουμεν δτι δὲν θέλουσιν ἀδικιαφορήσει. εἰς ὑπόθεσιν τοσοῦτον σπουδάζειν και οεράν, ἄλλως δ; δώσωσι λόγον ἐνώπιον Θεοῦ και τῆς κοινῆς γνώμης. (Αὐγή).

ΔΙΑΦΟΡΑ

‘Η κυβέρνησις, δὲν ἐπηρεάζει τὸ παράπαν τὰς ἐκλογάς οὔτε κατὰ διάνοιαν ἔχει ὑποψήφιους’ ‘παντελῆς ἀποχὴ ἀπὸ ἐπεμβάσειων,’ ίδού τὸ πρόγραμμα τῆς κατὰ τὸν Ἐπίσημον Παρατηρητήν. ‘Η δ’ ἔξῆς ἐπιστολὴ, ὡς τόσα ἄλλα, εἶναι τρανὴ πιστοποίησις τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ προγράμματός της.

«Κύριε πρωθυπουργέ

«Πρὸ δὲ ήμερῶν ἀφίχθη ἐνταῦθα ὑπάλληλος τοῦ ὑπουργοῦ
γείου σας, δέ Κ. Ἡλιόπουλος, ὅστις, καὶ δὲδιος καὶ διέκ-
τῶν συγγενῶν του, ακρούτεται ὅτι ἔχει ἐντολὴν ὑμῶν νὰ
καταρτίσῃ ὑπουργικὸν συνδυασμὸν ὅστις θὰ λάβῃ πᾶσαν
τὴν ὑποστήριξιν τῆς κυβερνήσεως. Τῷ δὲτι, ἂμα ἡδυνά-
θη νὰ καταρτίσῃ τὸν παρ’ αὐτοῦ ἐπιδιωκόμενον συνδυα-
σμὸν μεταξὺ τῶν Δ. Τσαμοπέωλου καὶ Γ. Παπαλουκᾶ, δέ
ταριμίας παρέδωκεν εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ δευτέρου τὸν
εἰσπράκτορα Ἀντ. Λάμπρου μετ’ ἵσχυρᾶς κουστωδίας,
ὅστις μεταβάτει εἰς Δραχμάνιον καὶ καταλύσας ἐν τῇ οἰ-
κίᾳ τοῦ ὑποψήφιού προσάγει ἐκεῖ τοὺς δρειλέτας, καὶ
τοὺς μὲν καταθλίβει ἀπαιτῶν τὴν ὄλοσχερη ἐξόφλησιν
τῶν χρεῶν, τοὺς δὲ ἀφίνει ἀνενοχλήτους ἂμα τὸ Κητό-
στη δὲ ὑποψήφιος. Οἱ δὲ ἀδελφὸς αὐτοῦ συνοδεύεται ὑπὸ
στρατιωτικῆς δυνάμεως ἐξερχόμενος πρὸς Ψηφοθηρίαν εἰς
τοὺς δύμορους δήμους.

«Ἐρωτῶ, Κ. πορωθυπουργὲ, εἶναι φανερὰ ἐπέμβασις αὕτη, ἡ συκοφαντία τῆς ἀντιπολιτεύσεως; Προτίθεμαι ν' ἀνταγωνισθῶ κατὰ τῶν ὑποψηφίων σας, ἀδιαφορῶν διὰ τὰ δποῖα θὰ τοὺς χορηγηθῶσι μέσα. Ὁφείλω κατὰ καθήκον νὰ διαμαρτυρηθῶ διὰ τῆς παρούσης μου κατὰ τῶν ἔκνυμων ἐνεργειῶν τῶν ὅργάνων σας, καὶ νὰ ἐπιδείξω πανταχού τὸ θέμα τοῦ εἰς οὗτα καὶ τὴν κυθέρηνσιν τοῦ ανεχομένην τὰς πράξεις των διὰ πᾶν συμβοσύμενον ἀπευκταῖον ἐκ τῶν ἔκνυμων καὶ ἀναιδῶν ἐνεργειῶν τῶν ὑπαλλήλων σας.

— Ο Κ. Παδοβᾶς, ἀφιγθεὶς ἐνταῦθα, δὲν ἔλλυτε τὸν
(Νέα Γενεά.)

ὅρκον τῆς νέας θέσεως τοῦ Συμβούλου τῆς Ἐπικράτειας,
ἀλλ' ἐπανῆλθεν εἰς Κέρκυραν διὰ νὰ καταβῇ εἰς τὸν βου-
λευτικὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα. (Πιλόλχος)

— Ο πολύστιος Ἀστήρ μὴ ἔχων οὔτε ἐπιχειρήματα οὔτε εὐπρόσωπα αἴτια ἵνα προσθέλῃ τὴν Κοινότητα καταφεύγει εἰς ἀναιδεῖς καὶ βαναύσους διαβολὰς καὶ συ-
κοφαντίας ἀλλὰ καὶ δι' αὐτῶν καταδεικνύει τὴν ἔξι-
ρετικὴν κουώμονά του.

Εἶ καὶ οἱ μαρμάκουθοι συδράπται αὐτοῦ τοῦ ὁργάνου τοῦ Ἀποκιόμοῦ γιγνῶσκουσιν, ὡς εἴναι διμολογούμενον, ὅτι εἰς καὶ μόνος εἴναι ὁ Συντάκτης τῆς Κοινότητος, μολοντοῦτο δὲ μὲν θέλουσι συντάκτην αὐτῆς τὸν συνταξιοῦχον πρόεδρον τῶν ἐν Κεφαλληνίᾳ Δικαστηρίων,— δὲ τὸν Γενικὸν. Εἰσαγγελέα, πότε δὲ τὸν Εἰσαγγελέα, ἀλλοτε ἔνα Πάξιον, ἔνα Σλάβον καὶ ἔνα Κεφαλληνα, καὶ τέλος νῦν θέλουσιν ιερωμένα πρόσωπα—φύινεται δὲ ἐκ τούτου ὅτι οἱ δυστυχεῖς οὗτοι περιέπεσον εἰς μονομακίναν καὶ διάρχει φόβος μὴ σφιδρυθεῖσταις τῆς μονομακίας καταντήσωσιν οἱ ἀθλιοι εἰς τὸ ωρευκομένον.

— Ἐπανέληφθη ήδη ἐν Κεφαλληνίᾳ ἡ ἔκδοσις τῆς δημοτικωτάτης Ἐφημερίδος Ο ΧΩΡΙΚΟΣ. Η Ἐφημερὶς αὗτη ἦτις ὡς γνωστὸν τοῖς πᾶσι ἐν κριτίμοις καιροῖς ἀνυποστόλως ἀντεπροσώπευσε τὰ φιλελεύθερα φρονήματα τοῦ Ἑλληνικωτάτου Κεφαλληνιακοῦ λαοῦ, ἔρχεται πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ὑποψήφιων τῆς ἀντιπολιτεύσεως, φρόνημα ὑπὲρ τοῦ δοπίου πᾶσα ἀδιάφθαρτος καὶ ἀδουλωτὸς συγείδης δὲν δύναται ἐν γῇ μεμνῆσαι.

Εύχαριστως μεταφέρομεν εἰς τὰς στήλας μας τὸ πρό-
γραμμα τῆς ἀντιπολιτεύσεως τῶν ἀδελφῶν Κεφαλλήνων
ὅπερ τὸ καθ' ἡμᾶς ἔθελεν εἰσθαι τέλειον ἐὰν προεξήρχετο
ἡ προσβολὴ διὰ τὴν ἀκύρωσιν τῶν ἐκνόμων ἐκλογῶν Κερ-
κύρας καὶ Κεφαλληνίας ἔνεκκα τῆς αὐθαίρετου διαιρέσεως.
ἀλλὰ Η ἴρονοιωνται πάντα ποσοπτηρεύειν πάντα λογιών τήν-
ανταποδειμούσιν οἱ ἔγχοιοι στον θέλοντες πάντα εἴχονται
πάντα ποσού, οἵτοις δεσμόδωσαν επειδή σοις εὔκολοτερον. Ή
παροῦσα μετέωρος χατάστασις καὶ ἡ σύγκλισις εἰς τὴν
κιβωτοῦσα αἰγαίον ἐπαγχύσαται, ακούντως καταδεικνύ-
ουσι ποία θά ἦναι ἡ τύχησου ἐνόσῳ μένεις οὕτω χωρι-
σμένος τῶν ἀδελφῶν σου, ἐνόσῳ μένει, τούλάχιστον ἐν
πράγματι, προβληματικὸν ἀποτελῆς μέρος κράτους
ελευθέρου, ἢ ἀπεγκυτίας ἥται τιμάριον διίγων κυρώνων

Η ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

εντουφώντων μὲ τοὺς ἴδρωτάς σου. Πρῶτον λοιπὸν προσθέτον, ἀπὸ τοῦ παρούσιαζομένους ὅπως σὲ ἀντιπροσωπεύσωσι, τὴν ἄμεσον καὶ πλήρη ἀφομοίωσιν.

β'.) Ἡ κατάργησις τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας. — Οὐθεμὸς οὗτος, θεσμὸς νόθος καὶ ὅλως ἀνάρμοστος εἰς δρῦτας ἐνοούμενον συνταγματικὸν κράτος, καθιδρύθη ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν διένεις πολιτικοῦ τολμήματος, διὰ μιᾶς συναδελφίας καταπίσεως. Οὐθεμὸς οὗτος ὑπάρχει ἥδη ἐν τῷ Συντάγματι, ὃς ἀναιρεῖται τῆς κυριαρχίας σου καὶ ὅδης τῆς ἔθνικῆς τιμῆς πρόκειται δε τοῦ θεσμοῦ τούτου ἀναθεώρησις. Τὴν κατάργησιν αὐτοῦ ζήτησον, ὃς ἔτερον προσθέν, ἀπὸ τοὺς ἀποδούμενους εἰς τὸν ἔκλογικὸν ἀγῶνα καὶ τὴν ἱκανοποίησιν τῆς θέμικῆς θελήσεως.

γ'.) Ἡ τιμωρία τοῦ ὑπουργείου τῶν διαταγμάτων καὶ τῆς σπαταλῆς. — Τὸ ὑπουργεῖον κατεπάτησεν ἀσυστόλως τὸ σύνταγμα, κατεχράσθη τὴν εἰς χείρας αὐτοῦ ἀνατεθεῖσαν εξουσίαν, καὶ κατεπατάλησε, χάριν τῶν φίλων αὐτοῦ, τὰ δημόσια κρήματα. Τὸ ὑπουργεῖον λοιπὸν πρέπει νὰ τιμωρηθῇ, διότι ἀλλοίμονος ἀν ἀφεθῇ ἐλεύθερον τὸ σάδιον εἰς τὰς καταχρήσεις καὶ τὴν σπαταλῆν.

δ'.) Ἡ ἐκκαθάρισις τῆς αὐλῆς. — Εἰς τὴν αὐλὴν συνεωρεύθησαν ὅλα τὰ σοιχεῖα τῆς ἀντισυνταγματικότητος, τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς ἀνθηκότητος, ὃς καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς ληστείας ἔθει, ἡ τιμὴ τοῦ ἔθνους ἀπαιτεῖ νὰ ἐλεῖψῃ διοικούμενος οὗτος.

ε'.) Ἡ καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν ἐπέκτασις τῆς ἁθρογλακῆς καὶ ἡ κατάλληλος αὐτῆς διογράφωσις.

— Εἴναι λόγων διαφόρων πρὸ τῶν ἐτῶν ἡ Ἐμπορικὴ Λέσχη ἐν Κερκύρᾳ διηρέθη, καὶ οὕτω ἐνστήθησαν δύο Ἐμπορικαὶ Λέσχαι αἱ προσπάθειαι διαφόρων πατριωτῶν Ἐμπορικῶν κατώρθωσαν ἐπὶ τέλους καὶ πάλιν τὴν ἔνωσιν τοῦ Ἐμπορικοῦ Σύνδουτος καὶ συνεστήθη ἡ παλαιὰ Ἐμπορικὴ Λέσχη ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβασμοῦ καὶ φίλοθους γέροντος Κ. Ιωάννου Κεφαλῆ, ὅστις τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως ἀπῆγγειλε τὸν ἔξιτην κατάλληλον λόγον.

Κύριοι Συντάραι τῆς Ἐμπορικῆς Λέσχης,

Μεγίστην χαρὰ ἐνέσταξεν εἰς τὴν καρδίαν μου θεωρῶν δημάρχους ἀδελφικῶν εἰς τὴν Αἴθουσαν ταύτην συνελθόντες ὅπως σὺν δρμοῖσι καὶ ἀγάπῃ συστήσετε τὴν Ἐμπορικὴν Λέσχην, ἡ χαρὰ ἐμοῦ εἶναι δικαία καθ' ὃτι ἐνταῦθα πρὸ εἴκοσι πέντε ἐτῶν συνήθομεν καὶ πάλιν καὶ ἐλέγουμεν τὰς ἀναργυραῖσιν γέλιον τοῦ Καταστημάτου τούτου ὑπὲρ ἐκτίθη διὰ μετοχῶν τοῦ Ἐμπορικοῦ Σύνδουτος. Πολλοὶ τῶν Ἐμπορίων ἐκείνων ἀπέκονταν εἰς τὴν Ἀνθρωπίνην ἀνάγκην δὲν ὑπάρχουσαν πλέον ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, ἔτεροι οὖν διλογοὶ ἐπίστρεψαν τῶν ἐργασιῶν καὶ θεωροῦνται ὡς ἀδύκαχοι τοῦ σώματος ὑπὲρ ἀπὸ νεωτέρων τῶν πλείστων συγκροτεῖται γενέν.

Πρὸ τριῶν ἐτῶν ὁ βάσκυνος Δαίμων, ὡς ἀπήντες γηνώσκεται, μάζες διήρεσεν εἰς τὴν καρδίαν μου θεωρῶν δημάρχους ἀδελφικῶν εἰς τὴν Αἴθουσαν ταύτην συνελθόντες, μὲν ὅτι ἡσαν δύο ἀντιψαχόμενα στρατόπεδα, ἀλλ' ἐν ἡτον τῷ αἰσθημα, ἐν τῷ ἐνδιαφέροντι, εἰς ὁ πατριωτισμός, καὶ τούτῳ ἀρκούντως ἐξεδηλώθη ὅτε τε ἢ τῶν δημοσιογραφικῶν δργάνων τῆς Εὐρώπης ἡ Ἐφημερὶς «La France» ἐσκοφάντησεν ἀπαντας τοὺς ἐμπόρους διατεινόμενον ὅτι

«Οἱ Ἐμπόροι τῆς Κερκύρας δὲν ἐπιθυμοῦσι τὴν ἔνωσιν μετά τῆς Ἑλλάδος, διότι ἀποβλέπουσιν εἰς τὰ ἴδια αὐτῶν ἑταῖροι τῶν συμφέροντα.»

Τότε ἀμφότεροι ὡς ἀδελφοί συνκισθεῖσι τὴν κοινὴν προσδοκίαν καὶ φιλοτιμίθεσαι τὶς τῶν δύο ἐντονώτερον γὰρ ἀντικρούση τὴν συκορχνίαν καὶ ἐδηλωσάση τὰ εἰλικρινῆ πρὸς τὸ ἔθνικὸν μεγαλεῖον αἰσθηματά τῆς συνεδρίασαν καὶ ἐπεφρότεσκαν τοὺς δύο Πρόεδρους αὐτῶν, ἐμὲ ἡ Ἐπταρία αὐτῆς, ἡ ἑτέρη τὸν ἐδικόν της, ὅπως ποσπόντως ἀπαντήσωσι πρὸς τὸν σκοπὸν τούτου. Όθεν ἐπειρψά ἀρθρός εἰς Παρισίους, Λονδίνον, Τεργέστην καὶ Ἕλλας.

Ἡ διακαής ἐπιθυμίας ἀπάντων ἐξεπληρώθη ἀπέναντι χιλίων προσκομμάτων, ἡ ἔνωσις εἶναι γεγονός. Ἐκεῖ δὲ ἀπήντες οἱ καρποὶ δὲν δρίμασκαν εἰσέτι, τοῦτο εἶναι φυσικὸν καθ' ὃτι μόνον διὲ τῆς ὑπουργῆς καὶ ἐπιμονῆς, διὲ τῆς καλῆς πίστεως, καὶ ίδιας διὲ τῆς πειρᾶς ἡτούς ἐὰν χρόνῳ οὐ βροχεῖ ἀποκτάται, τὰ πάντα κατορθοῦνται καὶ αἱ προσδοκίαι ἐκπληροῦνται.

Οἱ δύο Ρόμπερτοί Πήλ θνοὶ οἱ τύριοι κατέκριναν ὡς προδότην διότι ἡ γνωστὴ διάρκεια τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν Ιονικῶν, ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ Ἐμπορίου καὶ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας μεταρρυθμίσεως εἶναι σήμερον ὁ Δημοτικότερος ἐν τῇ ἀγγλικῇ ἴστορίᾳ.

Δεὶς ἀπεδειλήσκειν εἰς τὰς προσποθείας τοῦ ὅπως ἐπιτέχῃ τοῦ ποθουμένου, δὲν πρέπει νὰ ἀποδειλήσωμεν καὶ ήστις ίδιως οἱ Εμπόροι. Ἡ Κερκύρα ἔστιν ιδιαίτερη τινὰς προστολὴν γὰρ τεκμούσει, κατορθοῦσθαι τὸν δῆμον τὴν ἔθνικὴν ἔνωσιν καὶ ἡ ἐπιτάχια ἔνωσις, εἶναι τοῦτο τὸ πρῶτον βῆμα, ἀλλ' ἀποτελοῦνται καὶ ἔτερας αἱ συστήσεως ἡμελήσην τοῦ Χρηματιστήριου τὸ ὄποιον ἔνεκκ τῆς δικαιόσεως ἡμελήσην καὶ τοι δὲν ἡτο κακῶς ὡραντιμένον, ἀλλ' ἡτο ἀπλοῦς σκελετός. Τὸ χρηματιστήριον εἶναι κέντρον συγχροίσεως τῶν Ἐμπόρων, ἐν ᾧ πρὸς εὐκολίκην αὐτῶν καὶ

τῶν Μεσιτῶν διεξάγεται τὸ πλεῖστον τῶν ὑποθέσεων. Εἰς ἐκάστην μικρὸν ἐμπορικὸν πόλιν ὑπάρχει ἐν, εἰς τὰς μεγάλας πλείστους.

Ἄς συστήσωμεν τὸ Ἐπιμελητήριον ὑπὲρ ὑπάρχου εἰς ἀπάσας τὰς ἐμπορικὰς τῆς Ἑλλάδος πόλεις, διὰ τῆς ἐπιτροπῆς τούτου συνενοίσται ἡ Κυβέρνησις μετὰ τῶν ἐμπόρων περὶ τῶν ποικίλλων τοῦ Ἐμπορίου ἀναγκῶν, ἐάν δὲ πρὸς τὴν σύστασιν ταύτην ἀπαιτεῖται ἔξοδον, ἀπαντεῖς προσθύμως πρέπει γὰρ συνδέσμωμεν, καθ' ὃτι ἡ μέλλουσα νὰ προέλθῃ ὡσέλεια εἶναι πολὺ ἀνωτέρα τῆς μικρῆς θυσίας. Τὸ δένδρον δὲν παρήγειται φέλειαν εἰπὲ μετὰ τὴν καλλιέργειαν καὶ ἡ πασιτεῖσθαι εἶναι καὶ ἀνδρωθῆ ἐναγκη ἐξόδου καὶ κόπου.

Ταῦτα πάντα συσταίνεις τὸ φιλόπατρον καὶ φιλόποδον ὑπὸν ἀπάντων.

Ηδη γέροντες τῶν Ἐμπόρων ἀνήγειρον τὸ Κτίριον τοῦτο, ἔτερον ἐπίσης ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς Χρηματιστήριον τοῦτον καὶ ἐν ἔτερον ὡς Ἐπορηματιστήριον.

Γρεῖς οἱ νεώτεροι ἔχεται πλείστα μέσα, μὴ λοιπὸν φαντάταις κατατερποντείς τῶν πατέρων σας εὔχομαι πρὸς ἀπαντας τῆς θυσίας, εύτυχιαν καὶ διδύμονα.

Tributo di amicizia.

Gli uomini venerandi per età, per senno e per patriarcali costumi, hanno giustamente diritto ad una specie di culto presso ogni persona bennata. Quanto caro e prezioso oggetto non è infatti un vecchio, che nelle nostre quotidiane relazioni domestiche, ci guida e conforta coi lumi della sua esperienza, e col soave esempio delle sue virtù? Che rallegra l'animo nostro colla placida e serena espressione de' suoi pensieri, col florido e ridente suo aspetto, col piacevole e faceto suo conversare? È dunque argomento di dolorosa mestizia quando esseri di tal fatta scompariscono dalla faccia del mondo, e più ancora se hanno forti titoli a riconoscenza, per aver giovanato altri colle opere dell'intelletto o colle generose azioni.

Un vero tipo di siffatti uomini, noi l'abbiamo qui avuto ed ammirato in Spiridione Capponi, il quale aveva goduto, sino a qualche mese addietro, di quella vigorosa salute che deriva da una gallarda tempra, non accompagnata da un vivere moderatissimo ed insieme da una intemerata coscienza. Ma assalitoda grave infermità, e stremato di forze, non si talzava più dal letto de' suoi atroci dolori, dove, olla serenità del giusto, dava l'estremo addio aa terra nel 18 del volgente mese, compianto e osiderato da quanti altamente lo stimavano.

Senza mostrare nppur l'ombra di ostentazione, l'ottimo vecchiodi Capponi vantava chiara discendenza di sangue. Egli era infatti un rampollo di quella illusione e benemerita famiglia, il cui nome, già sì glorioso ne' fasti politici e letterari della dotta e getile Firenze, suona anche oggi riverito e caro a tutta Italia.

Bastantemente isutto nelle lettere italiane, latine e francesi, da fara, dove crebbe e s'educo, e dove il bicipite augo era sostituito al caduto leone di San Marco, egli amutavasi co'suoi genitori in Corfu, sotto la mitezza e benignità del cui cielo trovava le più cordiali acoglienze. Ivi prendeva a compagnia della sua sorte, una donna di onesti e civili natali, senza però gustar le gioje della paternità; ivi era ascritto nell'Abo della cittadinanza, ed ivi ampliando ognor più colla incessante applicazione agli studii, la sfera delle sue cognizioni, traeva da queste profitto per campare onoratamente la vita. Istituiva pertanto una scuola elementare, che fu frequentata per lungo volgere di anni da giovani delle maggiorenti famiglie, e ciò prima che venissero dischiuse le benefiche fonti del molteplice sapere, mediate la pubblica istruzione, ch'è il primo bisogn del popolo nell'ordine morale.

L'ardua ma onoreole ed importante missione di preceettore, fu per l'egregio estinto un sacro mandato; e quanto lebbia egli coscienziosamente eseguito, si può formarsene concetto dalla splendida riuscita fatti da un gran numero de' suoi allievi, parecchi de' quali occupano ora un posto eminente nella cala sociale, e sono per loro ingegno, la loro doctrina e gli elevati loro sentimenti, il decoro e l'ornamento della loro patria. Tale brillante riuscimento, congiunto alle parti colari dimostrazioni d'benevolenza e liberalità ch'ei riceveva da talini di essi sino agli ultimi giorni di sua vita, era oggetto che parlava soavemente al suo cuore, e che veniva da lui riguardato, con modesta compiacenza, quasi come pre-

mio delle sue vigili cure, delle sue oneste e zelanti fatiche. Egli aveva infatti messi nelle tenere menti de' suoi discepoli e ne' vergini loro petti, quegli utili germi che poterono germogliare progressivamente col crescere dell'età, e col sussidio di più severe discipline.

Ne' famigliari consorzi ch'io ebbi per un lungo corso di anni col defunto mio amico, sperimentai a larghe prove che le doti d'un cuore gentile ed ingenuo, s'accoppiavano in lui ad una mente educata ai buoni studii ed ai nobili sentimenti; ch'era sinceramente religioso, ragionatore acuto e spregiudicato, leale, non invido apprezzatore delle superiori intelligenze. A tutti è poi noto quanto fosse candido e fido amico, pietoso verso gli afflitti, affabile e cortese nelle maniere, lepidissimo ne' suoi discorsi, tenero ed affettuoso verso la propria consorte, la quale piange ora amaramente la sua perdita.

A lode di quell'onorando vegliardo, ch'elettrizzavasi all'idea di veder un di compiutamente affrancato il bel paese dall'Alpi all'Adriatico, meritava che venga altresì rammentato, che la sacra causa de' lumi, delle nazionali aspirazioni e del civile progresso, contro cui non ha avuto rosore di sorgere, alludendo all'unità d'Italia, la voce eloquente ma reazionaria di un robusto intelletto, travestito da liberale, era da lui sentita più di quanto potrebbe ragionevolmente attendersi che lo fosse da un uomo che aveva raggiunto la grave età di novant'anni. Schierato per tal modo sotto la bandiera de' pensatori moderni, apparteneva anch'egli allo stuolo innumerevole di coloro i quali, guidati dalla face splendentissima della vera filosofia, e fidenti nella forza irresistibile de' tempi e del novello diritto de' popoli, alimentano in cuore la speranza che andran distrutti per sempre gli antichi errori e che cesseranno le antiche ingiustizie.

Così chiudeva la sua carriera mortale Spiridione Capponi, di cui resterà qui una memoria che non si cancellerà per lungo trascorrer di tempo, ed alla quale io consacro questo suggevole ricordo, come tributo di caldissimo affetto, e come puro fiore deposto sulla onorata sua tomba.